

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

KNJIGA 'AKIKE

(Rođenokosnice, tj. ovce koja se kolje za novorođenče sedmi dan poslije rođenja kada mu se brije i kosa koja mu se je nalazila na glavi pri rođenju)

(Već je u naslovu ove knjige objašnjeno šta je 'akika. Za taj pojam ne znam da ima izraz u našem jeziku, pa sam zbog toga skovao, možda, neukusnu kovanicu riječ "rođenokosnica". Makar ta riječ bila i neukusno skovana, ipak ta riječ u sebi sadrži neki dio značenja riječi "'akika". U prvo doba Islama sedmi dan poslije rođenja djeteta, obrijala bi se kosa glave novorođenčeta, a upravo ta se kosa u arapskom jeziku i naziva "el-'akikatu", pa se taj dan zakolje ovca, i ta se ovca skuha, svari, pa se od njezinoga mesa pravi, napravi gozba u ime veselja što se je to dijete rodilo. I ta takva ovca se, takođe, zove "el-'akikatu", ili kratko akika. Sve uslove koje mora imati kurban, mora imati te iste uslove i 'akika. Od nje se dijeli i siromašnima. Običaj je bio da se meso akike kuha, osim jedne noge koja bi se davala babici sirova, neskuhana sa još nekim slatkim jelom u ime slutnje na dobro da dijete bude slatke ćudi i naravi. Kostii od 'akike nisu se razbijale ni lomile u ime slutnje na dobro da se ne budu lomile kosti toga djeteta i da bude zdravih svojih udova, organa tijela. Za žensko dijete se je klala jedna akika, a za muško dvije, i to sve sedmi dan po rođenju djeteta. Sedmi dan se je muško dijete obrezivalo, sunetilo. Isto tako sedmi dan se je novorođenčetu nadijevalo ime, davalo mu se ime, lično ime. Međutim, iz hadisa u daljem tekstu vidjeće se da se ime davalo, nadijevalo i prvi dan rođenja.)

GLAVA

imenovanja (izvjesnoga) rođenčeta (tj. davanja imena rođenčetu, novorođenčetu) jutrom (kada) se rodi za (onoga) ko nije klao akiku od (tj. za) njega (tj. ko ne kolje akiku za rođenče), i (GLAVA) stavljanja na nepce (tj. u usta) njemu (rođenčetu, novorođenčetu malo sažvakane datule, ili malo meda ili kakve druge slatke hrane).

PRIČAO MI JE Ishak, sin Nasra, pričao nam je Ebu Usamete, pričao mi je Burejd od Ebu Burdeta, od Ebu Musa-a, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Rodio se meni (u mene jedan) dječak, pa sam odnio njega Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je imenovao (nazvao je) njega Ibrahimom (tj. pa je dao njemu ime Ibrahim), pa je trljao nepce njemu sa (jednom) datulom (tj. pa je stavio na nepce, u usta njemu datule, hurme koju je prethodno Muhamed a.s. žvakao u svojim ustima), i molio je njemu za (Allahov) blagoslov, i dao je njega k meni (nazad). A bio je (taj dječak) najstariji (od) djece (tj. najstarije dijete) Ebu Musa-a.

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Donijelo se je Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, (jedno, neko) dijete (pa ga je uzeo da) trlja nepce njemu (sažvakanom datulom), pa se je pomokriilo na njega. Pa je prosljedio njemu (izvjesnu) vodu (tj. Pa je dao politi vodu, Polio je vodom na ono mjesto na sebi gdje je pala mokraća, mokraća djeteta).

PRIČAO NAM JE Ishak, sin Nasra, pričao nam je Ebu Usamete, pričao nam je Hišam, sin Urveta, od svoga oca, od Esme, kćeri Ebu Bekra, bio zadovoljan Allah od njih dvoje, da je

ona nosila (tj. zaniijela, postala trudna) sa Abdullahom, sinom Zubejra, u Meki (prije nego će ona iseliti u Medinu). Rekla je:

Pa sam izašla (iz Meke isiljajući se, seleći se), a ja sam upotpunjačica (svoje trudnoće, tj. a ja sam pri kraju devetoga mjeseca). Pa sam došla Medini (u Medinu), pa sam odsjela (u mjestu) Kuba-u. Pa sam (se) porodila u Kuba-u. Zatim sam donijela njega (dijete) poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je stavio (metnuo) njega u svoje krilo. Zatim je pozvao za (jednu) datulu (zatražio je jednu hurmu, datulu), pa je žvakao (sažvakao) nju, zatim je pljunuo u njegova usta. Pa je bila prva stvar (koja) je unišla (u) njegovu utrobu (u dječiji stomak), pljuvačka poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Zatim je trljao (protrljao) nepce njemu sa (tom sažvakanom) datulom (hurmom). Zatim je molio (Učio je dovu) za njega, pa je blagosiljao njega. I bio je (tj. Bilo je to dijete) prvo rođenče (novorođenče koje) se rodilo u Islamu (u Medini od djece Iseljenika iz Meke). Pa su se veselili s njim (tj. zbog njega) žestokim veseljem jer (je bio slučaj takav) da su oni (bili u takvoj prilici da) se reklo njima:

Zaista (izvjesni) Židovi već su opčinili (omađijali, začarali) vas, pa se neće roditi za vas (tj. vama nijedno dijete nikada).

PRIČAO NAM JE Metar, sin Fadla, pričao nam je Jezid, sin Haruna, izvijestio nas je Abdullah, sin Avna, od Enesa, sina Sirina, od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega i spasio (ga), rekao je:

Bio je (jedan) sin za Ebu Talhata (tj. u Ebu Talhata običaja da) se razboli (tj. pobolijevaše, razboljavaše se). Pa je izašao Ebu Talhate, pa se uzelo (tj. preminulo, umrlo je to) dijete. Pa pošto se vratio Ebu Talhate, rekao je:

"Šta je učinio (tj. Šta radi) moj sin?" Rekla je Umu Sulejma: "On je mirni (mirniji, smireniji nego ikada) što je bio." Pa je približila (stavila) k njemu (tu) večeru, pa je večerao. Zatim je pogodio od nje (tj. pogodio je nju, a to će reći: izvršio je spolni odnos sa njom). Pa pošto je svršio, rekla je: "Sakrij dijete (to pod zemlju - a to će reći: Zakopaj ga)." Pa pošto je osvanuo Ebu Talhate, došao je poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je izvijestio njega (o tome). Pa je rekao (Muhamed a.s.):

"Svadbovali ste noćas." Rekao je: "Da." Rekao je: "Moj Bože! Blagoslovi njima dvoma u noći njih dvoga (njih dvoje, tj. u njihovoj noći)!" Pa je rodila (jednoga) dječaka. Rekao je meni Ebu Talhate (to kaže Enes): "Čuvaj ga, čak (da) doneseš njega Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio." Pa je donio njega Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio. I poslala je sa njim (njega) sa (nekim) datulama. Pa je uzeo njega Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Je li sa njim (neka) stvar (tj. išta - dakle: Ima li sa njim išta)?" Rekli su: "Da. Datule (nekakve)." Pa je uzeo njih Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je žvakao (sažvakao) njih. Zatim (ih) je uzeo iz svojih usta, pa je učinio (tj. stavio je) njih u usta (toga) djeteta, i trljao je nepce njemu sa njim (sa tim sažvakanim dijelom datula) i imenovao je njega Abdullah (tj. i dao je ime njemu Abdullah).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musena-a, pričao nam je Ibnu Ebu Adijj od Ibnu Avna, od Muhameda, od Enesa i tjerao je (tj. i neveo je, ispričao je izvjesni) hadis (koji će doći u tekstu poslije u Knjizi odijevanja).

GLAVA

udaljavanja (odstranjivanja izvjesnoga) uznemirivanja od (izvjesnoga) djeteta u akiki (tj. odstranjivanja prljavštine i kose sa glave novorođenčeta u akiki, prilikom klanja akike).

PRIČAO NAM JE Ebu Numan, pričao nam je Hammad, sin Zejda, od Ejjuba, od Muhammeda, od Selmana, sina Amira, rekao je:

Sa (novorođenim) dječakom je akika.

(To jest treba zaklati akiku za dječaka. Dječak ima pravo na akiku.)

A rekao je Hadždžadž: Pričao nam je Hammad, izvijestio nas je Ejjub, i Katadete, i Hišam i Habib (svi su izvijestili pričajući oni) od Ibnu Sirina, od Selmana, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

A rekao je (neko drugi) osim jednoga (tj. rekli su mnogi, a ne jedan, pričajući oni) od Asima i Hišama, od Hafse, kćeri Sirina, od Rebabe, od Selmana, sina Amira, Dabbijje (Dabbovića), od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. A predao je njega (ovaj hadis) Jezid, sin Ibrahima, od Ibnu Sirina, od Selmana (kao) njegov govor (tj. kao govor Selmana, a ne kao govor Muhameda a.s.). A rekao je Asbag: Izvijestio me je Ibnu Vehb od Džerira, sina Hazima, od Ejjuba Sahtijanije, od Muhameda, sina Sirina: pričao nam je Selman, sina Amira, Dabbijja rekao je: čuo sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Sa (novorođenim) dječakom je akika. Pa prolijte od (tj. za) njega krv, i udaljite (odstranite) od njega (izvjesno) uznemirenje (tj. prljavštinu i kosu sa glave)."

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Ebu Esveda, pričao nam je Kurejš, sin Enesa, od Habiba, sina Šehida, rekao je:

Zapovjedio je meni Ibnu Sirin da pitam Hasena (Basriju) od koga je čuo hadis akike (hadis o akiki), pa sam pitao njega, pa je rekao: "Od Semureta, sina Džundebe."

GLAVA

(izvjesnoga) prvoga ploda (kod deva i ovaca, tj. prvoga devčeta ili janjeta).

(Prvo devče što bi otelila, odevila deva, ili prvo janje, jagnje što bi ga ojanjila ovca u predislamlju Arapi su žrtvovali kipovima, tj. klali su svojim idolima. Jedni, pak, kažu da je "el-fere'u" žrtva koju su klali idolima kada bi se u nekoga naplodilo, ili bi stekao radom i kupovanjem punih stotinu deva. U tom bi slučaju zaklali jednu mladu devu kao žrtvu svojim idolima.)

PRIČAO NAM JE Abdan, pričao nam je Abdullah, izvijestio nas je Mamer, izvijestio nas je Zuhrija, od Ibnul-Musejjeba, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Nema (žrtvovanja) prvoga ploda (deve ili ovce kipovima), i nema klanja žrtve (u prvih deset dana mjeseca redžepa idolima, kipovima). A "el-fere'u" je prvi (izvjesni) porod (tj. devin i ovčiji plod što) su bili (običaja da) kolju njega za svoje idole (tj. svojim idolima). A

"el-'atiretu" je u redžepu (mjesecu što su klali kao žrtvu svojim kipovima, idolima u vrijeme prije pojave Islama)."

GLAVA

(izvjesnoga) klanja (žrtve u redžepu za idole, kipove).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, rekao je Zuhrija, pričao nam je (Zuhrija) od Seida, sina Musejjeba, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Nema (u Islamu žrtvovanja) prvoga ploda (poroda), i nema klanja (žrtve idolima u mjesecu redžepu od sada)." Rekao je: "A "el-fer'u" je prvi porod (plod što) je bio (slučaj da) se oplodi (porodi) za njih (njima). Bili su (običaja da) zakolju njega za svoje idole (svojim idolima). A "el-'atiretu" je u redžepu (klanje žrtve kipovima)."